

1936

TÜRKİYE PARTİSİ'NİN FAALİYETİNE VE TAKTİKASINA DÂİR KARÂR

Türkiye Partisi'nin hâl-i hazırda vazîfesi, âtidedeki husûsâtta, Türk milletinin gayretlerine yardım etmektir.

1. Alman ve İtalyan faşizmleri ⁿⁱⁿ harb provokasyonları netîcesi **vâzih** ve hiç bir sûrette tehdîd edilen *sulhü ve* millî istiklâli müdâfaa etmek,
2. Halkın haklarını ve demokratik serbestîlerini tahakkuk ettirmek ve genişletmek,
3. Alman faşizminin iktisâdî ve siyâsî nüfûzunu çöğaltmek sûretiyle Türkiye'yi da harb mâcerâlarına sürüklenecek için olan gayretlerine şiddetle karşı koymak,
4. Amelelerin, köylülerin, zanaatkârların, esnafın, müstahdemlerin mesûrların ve şehir orta halli tabakalarının maddî vaziyetini iyileştirmek;

bu vazîfeleri yerine getirebilmek için TKP bütün emekçi halk tabakalarıyla sıkı bir tarzda bağlanmaya ve onların tam bir itimâdını elde etmeğe muhtâcdır. Parti bu itimâdı ancak kitleler arasındaki çalışmalarıyla kazanabilir.

Partinin vazîfelerini yerine getirmesi için zarûrî olan bu şartın mevcûd, ^{solmadığını} ve partinin kitlelerden tecerrüd etmiş olduğunu itirâf etmek lâzımdır. Bu vakı'a partinin ve Türk komünistlerinin bütün şahsî fedâkârlıklarına rağmen ^{ve emekçilerin} niçin şimdiye kadar faaliyetlerinde ciddî bir muvaffakiyet elde edemediğini de îzâh eder.

Parti idâresi, taktikasında ve çalışma usûllerinde büyük sekter hatâlar işlevsindir. O kitleler arasında çalışmayı inkişâf ettirmek husûsunda VII'nci

(1) Komintern Kongresi'nin aldığı kararları, tatbikatda konkretleştirmeyi ve hayâta geçirmeyi (2) beceremedi. O, barışın idâmesi ve müdâfaası için, demokrasi için (3) faşizme ve harb körükleyicilere karşı emekçi kitlelerin maddî vaziyetini iyileştirmek için (4) olan mücâdelelerin gayelerini konkret olarak târif edemedi. (5) Parti idâresinin hatâlarının başlıcası Kemalizme karşı Halk (6) Fırkası memlekette siyâsî inhisârını te'sîs ettikten sonra sistenli bir tarzda (7) mütecâviz bir vaziyet almış olmasındır. Bütün faâliyetlerdeki sekterliğin kökleri de (8) buradadır. İngiltere ve Fransa ile olan anlaşmalarında Kemalistlerin Musul (9) Mes'alesi ve Düyûn-ı Usûmiye- Mes'alesi gibi hayâtî mes'elelerde teslimiyet göstermiş olmalarından (10) hareket ederek Komünist Partisi, Halk Fırkası'nın artık müessir bir tarzda millî (11) istiklâli müdâfaa etmek ve millî, siyâsî ve ictimâî ıslâhatlar tahakkuk ettirmek (12) kabiliyetini hâiz olduğu kanaatine geldi. Bundan çıkardığı netîce de demokratik (13) burjuva inkılâbı vazîfelerinden hiç birinin Kemalist hareketi tarafından halledilemeyeceği ve (14) Halk Fırkası diktatörlüğünün devrilmesi ve onun yerine doğrudan doğruya emele ve köylülerin (15) demokratik diktatorasının konulması lâzım geldiği oldu. TKP (16) Halk Fırkası içinde mühim miktârda müterakkî unsurlar olduğunu ve bu fırkanın daha (17) sonraları da ileri bir rel oynayabileceğini anlayamadı. Mevcûd vaziyetin icâb ettirdiği (18) taktika sâdece hükûmet fırkasına karşı mücâdele değil, fakat onun üzerinde ileriye doğru bir tazyîk (19) icrâsı idi.

(20) Halk Fırkası'nın rolünü bu yanlış anlayış TKP'nin (21) idârecilerini Kemalist hareketin müterakkî unsurlarıyla temâsa geçerek onlarla birlikte (22) demokratik inkişâfı istikametinde matâlib ortaya atarak bunlar etrâfında (23) halk kitlelerini toplamasına ve hükûmeti bunları tatbîk etmek için zorlamasına (24) da engel oldu.